

Č. 11.781.

Řízení před nss-em: I. * Zúčastněná strana nemůže v řízení před nss-em namítati, že žal. úřad neprávem rozhodl meritorně na základě odvolání podaného pozdě. Námitku takovou mohla by uplatniti jenom stížností proti rozhodnutí, třebaš toto rozhodnutí v meritu vyznělo v její prospěch.

Školství: II. Ustanovení § 19 odst. 3 zák. č. 169/1930 Sb. ne-
týká se otázky, je-li přípustno určité položky prelimitovati.

(Nález ze dne 8. března 1935 č. 6134/33.)

Prejudikatura: Boh. A 7833/29, 7018/28, 4237/24, 2655/23, jinak Boh. A 3518/24.

Věc: Obec V. proti okresnímu výboru pro Prahu-venkov o náklad na zřízení studny a na přípravné práce pro stavbu nové školní budovy.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Okr. výbor v Praze-venkov po slyšení okr. škol. výboru zamítl nař. rozhodnutím odvolání obce V. do zařazení položky 10.000 Kč na zřízení studny na pozemku pro postavení nové školy v K. a položky 5.000 Kč na přípravné práce ke stavbě nové školy do mimořádného rozpočtu školní obce v K. na rok 1932 z těchto důvodů: »Pozemek pro stavbu nové školní budovy byl již komisionelně schválen. Opatření studně, resp. dobré pitné vody jest prvou podmínkou pro započetí prací s postavením nové školy, k níž během několika roků musí dojít, ježto dosavadní škola počtem učeben nevyhovuje a vzhledem k jejímu stáří a umístění na stráni nesnese ani nástavbu, ani přístavbu. Opatření nové školní budovy je tedy nezbytné a naříkané položky odůvodněny.«

O stížnosti obce V., do tohoto rozhodnutí podané, uvážil nss takto:

Zúčastněná strana, míst. škol. rada v K., ve svém odvodním spise nejprve vytýká nepřipustnost stížnosti, ježto stěžující si obec, podavši odvolání do školního rozpočtu dne 13. listopadu 1931 u míst. škol. rady, místo přímo u okr. výboru, podala odvolání opožděně; byloť odvolání předloženo okr. úřadu teprve v červnu 1932.

Touto výtkou, která v podstatě neznamena nic jiného, nežli že nezákonným byl postup žal. úřadu, rozhodoval-li věcně o opožděném odvolání, nemohl se nss zabývati. Výtka tato nemíří totiž proti stížnosti, nýbrž proti nař. rozhodnutí. Rozhodnutí správního úřadu pak lze před nss-em bráti v odpor toliko stížností, nikoliv však námitkami strany zúčastněné, jejíž procesní úloha v řízení před nss-em může záležeti jen v tom, že po boku žal. úřadu nař. rozhodnutí, tak jak bylo vydáno, obhajuje (srov. Boh. A 2655/23, 4237/24, 7833/29). Okolnost, že nař. rozhodnutí v meritu vyznělo ve prospěch zúčastněné strany, nebyla překážkou, aby tato strana vzala je v odpor stížností na nss, měla-li za to, že úřad neprávem rozhodl meritorně a tím zasáhl nezákonně do jejích procesních práv.

K obsahu stížnosti bylo uváženo:

Proti závěru žal. úřadu, že preliminování položky na studnu a přípravné práce je odůvodněno, stížnost poukazuje na ustanovení § 19 odst. 3 zák. č. 169/1930 Sb. Tato námitka je však bezdůvodna, neboť § 19/3 cit. zák. jedná o tom, kdy lze počítati s prováděním opatření v rozpočtu uvedených, kdežto v daném případě jde jen o to, je-li přípustno, resp. vhodno určité položky preliminovati.

Stížnost ovšem ke konci svých vývodů praví, že dokud provedení novostavby školní budovy není schváleno, nemohou položky na zřízení studny a jiné práce přípravné ani býti preliminovány, neuvádí však proč, a ani se nesnaží vyvrátiti důvody nař. rozhodnutím v tomto směru uváděné; stížnost tedy v tomto bodu nekonkretisuje svoji námitku způsobem, jaký má na mysli předpis § 18 zák. o ss.

Č. 11.782.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí: * Strana vzhledem k ustanovení § 9 dávk. prav. nemá nároku na to, aby vyměřující úřad vzal za základ zcizovací hodnotu místo zcizovací ceny ani tehdy, jde-li o cenu zvláštní obliby.

(Nález ze dne 8. března 1935 č. 11.363/35.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 4966/25.

Věc: Josef K. a Kristýna K. v B. proti zemskému úřadu v Praze o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: St-lé v přiznání k dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí uvedli, že prodejní cena 8.000 Kč, které bylo za prodaný pozemek docíleno, je cenou zvláštní obliby, a že obecná cena prodaného pozemku činí 2.800 Kč. Zem. inspektorát při vyměření dávky vycházel ze zcizovací ceny 8.000 Kč. Tento platební rozkaz byl výměrem okr. úřadu v Roudnici zrušen z důvodu, že, když st-lé popírali správnost zcizovací ceny, měl úřad postupovati podle § 17 dávk. prav. K odvolání zem. inspektorátu zrušil žal. úřad nař. rozhodnutím výměr okr. úřadu z důvodu, že řízení podle § 17 nastupuje pouze tehdy, když z důvodů uvedených v dávkových pravidlech výjimkou z pravidla nelze pro vyšetření přírůstku hodnoty vzíti za základ nabývací, resp. zcizovací cenu nemovitosti.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss toto:

Stížnost, uznávajíc jinak, že podle § 5 dávk. prav. platí za zcizovací a nabývací hodnoty nemovitostí zpravidla zjištěné zcizovací a nabývací ceny, vyvozuje z § 9 prav., že — jsou-li tu pochybnosti o tom, odpovídá-li zjištěná zcizovací cena obecné hodnotě nemovitosti v době zcizení, — jest nejen vyměřovací úřad oprávněn vzíti na místo ceny hodnotu, nýbrž že v takovém případě má i strana právo žádati, aby úřad vyšetřil obecnou hodnotu nemovitosti a vzal ji za základ pro vyměření